

DE STILLE STEM VAN GOD

BILL HYBELS

De stille stem van God

*Horen en doen wat
Hij je zegt*

g

DE STILLE STEM VAN GOD

Originally published in the U.S.A.
under the title: Power of a whisper, The
Translation copyright © 2010 by Bill Hybels
Published by permission of Zondervan, Grand Rapids, Michigan
All rights reserved
Further reproduction is prohibited
Copyright © 2010 Nederlandse uitgave: Uitgeverij Gideon
Auteur: Bill Hybels
Vertaling: Gerhard Rijkssen
Redactie: Loes Rijkssen-van den Tol
Omslag: Marleen Verhulst
Jaar van uitgave: oktober 2010

Uitgave: Gideon, Hoornaar, Nederland

ISBN 978-90-6067-851-0
NUR 707

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd,
opgeslagen in een databank, of doorgegeven in welke vorm of op welke wijze dan
ook – elektronisch, mechanisch, gekopieerd, gescand
of op enige andere wijze – behalve voor korte citaten in recensies of artikelen,
zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system,
or transmitted in any form or by any means – electronic, mechanical,
photocopy, recording, scanning, or other – except for brief quotations
in critical reviews or articles, without the prior written permission of the
publisher.

Aan
Dick en Betsy De Vos
en
Ron en Sharon Van der Pol

Alleen aan de andere kant van dit leven zullen jullie weten
hoeveel jullie vriendschap en steun
hebben betekent voor alle Hybels
en voor het wereldwijde Willow Creek-gezin.

Inhoud

Woord van dank	9
Voorwoord door Wayne Cordeiro	11
Inleiding: vijftig jaar fluisteravontuur	15
1. Een luisterend oor	19
2. Onze sprekende God	37
3. De bewijzen liegen er niet om	61
4. Hoe weet je dat het een woord van God is?	89
5. Gods geschreven influisteringen	109
6. Licht in tijden van duisternis	137
7. Woorden voor ouders	157
8. Als God via anderen tot ons spreekt	179
9. Woorden die de wereld veranderen	197
10. Zeg het gewoon	229
Appendix I – Woorden om in je hart te bewaren	251
Appendix II – Is dit echt een woord van God?	257
Noten	261

Woord van dank

Mijn fluistertocht begon ooit bij mevrouw van Soelen, mijn lerares op de middelbare school. Zij nam de tijd om mij raad te geven en daagde mij uit met een gedicht van vier regels.

Moe Girkins, directeur van Zondervan, bood mij ruimhartig de gelegenheid dit materiaal in boekvorm uit te brengen.

Ashley Wiersma heeft mij geholpen om de inhoud van dit boek in de juiste vorm te gieten en heeft dit manuscript tot op de dag van de deadline bewerkt.

Mijn vrouw Lynne heeft mij geholpen bij de laatste leesronde, samen met haar vriendin, September Vaudrey.

Mijn dochter Shauna, inmiddels zelf schrijfster van beroep, inspireerde mij om dit tot mijn beste boek ooit te maken.

Mijn zoon Todd is het levende bewijs van een jongeman die geleerd heeft om influisteringen serieus te nemen.

Wat zou ik verder kunnen zeggen over de mensen van de Willow Creek Community Church? Zij horen mij al meer dan vijfendertig jaar spreken over influisteringen en aanwijzingen. En wat belangrijker is, zij hebben het lef gehad om de leiding van de Heilige Geest te volgen, zelfs als zij daarvoor een hoge prijs moesten betalen.

Tegen jullie allemaal, collega's, familie en medegelovigen, zeg ik: hartelijk dank!

Voorwoord door Wayne Cordeiro

In de jaren '70 van de vorige eeuw, vóór de digitale stemmers hun intrede deden, was ik als middelmatige gitarist (die een paar decennia later nog steeds niet is doorgebroken) bezig om mij voor te bereiden op een optreden tijdens een jeugdconferentie. Als je in die tijd je gitaar wilde stemmen, moest je de tonen van de ene snaar afstemmen op die van de andere. Dat was op zich niet zo moeilijk, ware het niet dat er op hetzelfde moment een andere band luidruchtig bezig was met een soundcheck. Mijn armzalige Martin was totaal niet opgewassen tegen de krachtige Marshall-versterkers van deze schreeuwlelijkerds vol adrenaline. Ik moest mijn oor bijna tegen het klankgat van mijn gitaar leggen en de snaren zo luid mogelijk loslaten, en dan nog werden mijn beste pogingen tenietgedaan door het geblèr van hun apparatuur. Totdat ik mijn oor plat op de versierde klankkast van mijn instrument legde. Toen kon ik de gevoelige tonen van mijn akoestische gitaar horen – goed, helder, lieflijk, hoezeer die agressieve rockers ook hun best deden.

Zo is het ongeveer met het spreken van God. Als onze Vader Zich aan zijn kinderen wil laten horen gaat Hij niet de strijd aan. Hij vecht niet om onze onverdeelde aandacht te kunnen krijgen. Vaak geeft Hij slechts een klein zetje – iets wat je ge-

makkelijk over het hoofd ziet als je de Bron niet herkent. Hij fluistert in zachte klanken, die ons uitnodigen om dichterbij te komen, totdat zijn lippen onze oren kunnen aanraken.

Mijn vroegste herinnering aan het spreken van God in mijn leven, gaat terug naar de tijd dat ik als rooms-katholiek jongetje in de eerste van de middelbare school zat. Ik woonde met mijn ouders in Japan. Ik kende de catechismus uit mijn hoofd, maar kende Jezus nog niet. Ik wist dat God 'in de hemel' woonde, maar ik had niet geleerd hoe ik zijn stem kon herkennen.

In die dagen bezocht ik met een bevriend zendingsechtpaar een nabijgelegen stad. Terwijl ik toekeek hoe zij aan het werk waren met een groep hulpeloze en hopeloze weeskinderen, werd ik mij bewust van een boodschap van Boven. 'Dit ga jij ook doen, Wayne. De rest van je leven zul jij andere mensen helpen.'

Ik kan mij nog levendig herinneren dat ik daar zat, in dat kleine weeshuis, terwijl ik luisterde naar de gesprekken, keek naar de wederzijdse liefde en genoot van de opwindende diepte van je meester maakt als je iemand kunt helpen in zijn diepste nood. Ik wist dat mijn leven vanaf dat moment drastisch zou veranderen. En met de jaren, naarmate ik mij meer aan Christus overgaf, beseftte ik dat ik op die bewuste dag Gods stem had gehoord.

Het is de bedoeling dat je leven staat afgestemd op die ene frequentie: de frequentie van de unieke stem van God. Als je daarnaar leert luisteren – en die stem steeds beter gaat herkennen – zul je ontdekken dat je verlangen ernaar intensiveert en dat je ziel ernaar snakt steeds vaker van Hem te horen. Ik maakte het voor het eerst mee als twaalfjarige jongen en heb het sindsdien veelvuldig ervaren: het vermogen informatie van Boven te ontvangen, geeft je leven meer kracht dan iets of iemand anders ooit zal kunnen geven.

Nog niet zo lang geleden voerde mijn levensreis mij plotseling naar de diepe put van een burn-out. Ik hoorde Gods stem niet

langer en geloofde werkelijk dat mijn passie voor zending verleden tijd was. Mijn toekomst was mistig, duister en verdween steeds verder uit het zicht. Maar in die doodstille periode ontdekte ik de kracht van Gods stille stem. Ik leerde luisteren naar het geluid van de stilte, en middenin die stilte hoorde ik uiteindelijk Gods stem. ‘Ga leiders trainen,’ leek Hij te zeggen.

Leiders trainen? Meende Hij dat?

Ik ging door het heftigste emotionele verdriet dat ik ooit had gekend, en Gods oplossing voor mijn overbelaste geest was een extra taak op mijn schouders?

Wat God toen al wist, en ik op dat moment nog niet kon weten, was dat zijn prachtige, wijze woorden niet troostend waren bedoeld. Hij wilde *vertrouwen* in mij pompen, iets wat ik toen zeer goed kon gebruiken. God tilde mij niet uit boven mijn omstandigheden; Hij bood mij geen uitweg uit de put, maar een weg *door* de put heen. Hij wist dat ik diep in mijn hart mijn roeping, mijn gezin en mijn leven helemaal niet wilde opgeven. Waar ik werkelijk behoefte aan had, was de bevestiging dat ik nog steeds een bijdrage kon leveren aan het Koninkrijk. Een ontspannen leventje was misschien wel aantrekkelijk voor mijn vlees, maar ten diepste verlangde ik wanhopig naar iets dat mijn ziel kon voeden.

In Jesaja 30:20-21 staat: ‘Hij die jullie onderricht gaf, zal zich niet langer verbergen. Met eigen ogen zul je je leermeester zien, met eigen oren zul je een stem achter je horen zeggen: “Dit is de weg die je moet volgen. Hier moet je rechts. Ga daar naar links”.’ Ik ontdekte tijdens die moeilijke dagen dat God mij stap voor stap leidde. Ieder nieuwe morgen zoog ik een passage uit zijn Woord in mij op, om mijzelf in de gelegenheid te stellen van Hem te kunnen horen. En als ik mijn aanwijzing ontvangen had, begon ik aan de dag. Maar bij de eerste de beste glibberige helling of ontoegankelijk rotswand die ik tegenkwam, besepte ik dat ik nog meer hulp nodig had. ‘Ik tast in het duister,’ gaf ik toe aan God. En telkens weer liet Hij het licht een klein stukje verder vallen, zodat ik een nieuwe stap kon zetten.

In gehoorzaamheid aan zijn stille stem, die ik toen in de put

hoorde, verdeel ik vandaag de dag mijn tijd tussen mijn gemeente op Hawaï en een bijbelschool in Oregon, waar ik meehelp om jonge mannen en vrouwen zo te vormen dat zij de herders van morgen kunnen zijn. Maar ondanks de duidelijke successen die volgden op mijn gehoorzaamheid aan Gods verzoek om leiders te gaan trainen, denk ik dat het Hem er voornamelijk om ging dat ik mijn leven dicht tegen zijn lippen zou aandrukken.

Dat geldt waarschijnlijk ook voor jou. Misschien heb je dit boek ter hand genomen omdat je verlangt naar duidelijke input van God in je leven. Wat zijn zijn plannen voor jouw toekomst? Zul je die droombaan ooit krijgen? Wat is zijn oplossing voor je problemen met die onuitstaanbare partner van je? Zal het leven ooit wél meevallen? God wil je leren hoe je meer op Hem kunt vertrouwen. Ik geloof dat dát de werkelijke reden is dat je dit boek in handen hebt.

De stille stem van God is het onzichtbare signaal dat de oude profeten vroeger dagelijks opvingen. Ik geloof dat het vermogen om Gods fluisterstem te horen, te midden van de moderne kakofonie van mobieltjes, sms-jes en mailtjes, en de bereidheid daaraan gehoor te geven, hét verschil zal maken tussen kinderen van God en andere mensen. En daarom hoop ik dat je tijd zult vrijmaken om dit boek grondig door te nemen. Gun jezelf een vernieuwd vermogen om de tedere, zachte, stille stem van je liefhebbende Vader te herkennen. Stem af op de enige frequentie die jouw ziel werkelijk kan bevredigen. En begin vanaf vandaag moedig gehoor te geven aan de liefdevolle influisteringen van God.

INLEIDING

Vijftig jaar fluisteravontuur

Na een dienst in onze gemeente keek ik tot mijn grote verbazing in een paar ogen die mij al meer dan vijftig jaar niet hadden aangekeken. ‘Ken je me nog?’ vroeg een slungelige zakenman van ongeveer mijn leeftijd – terwijl de tranen onderin zijn ogen stonden. Om eerlijk te zijn, nee.

Hij gaf me een paar aanwijzingen en ik werd overspoeld door herinneringen. Ik wist meteen zijn naam weer, maar ook de namen van de zes andere jongens met wie wij een hut hadden gedeeld tijdens een zomerkamp in onze jeugd.

We haalden oude herinneringen op en probeerden vijf decennia te vangen in een paar minuten. Toen nam hij de ruime zaal waarin wij stonden eens goed in zich op, keek mij strak aan en vroeg: ‘Hoe heb je dit allemaal voor elkaar gekregen?’

Ik begon te vertellen hoe we halverwege de jaren ’70 waren begonnen met de Willow Creek Community Church in een gehuurde bioscoop, en hoe we vele jaren later een stuk grond hadden kunnen kopen en een permanent gebouw hadden neergezet.

‘Nee,’ onderbrak mijn vroegere vakantievriend mij, ‘ik bedoel niet hoe je dit *gebouw* hebt gekregen. Ik bedoel hoe het zover heeft kunnen komen met je *leven*.’

Hij ging verder en zei dat ik het waarschijnlijk niet zo leuk zou vinden om te horen hoe het de andere jongens van het kamp was vergaan – en hij wilde mij zeker niet vermoeien met de saaie details van zijn eigen levensverhaal. ‘Maar, als ik eerlijk ben,’ zei hij, ‘had ik nooit kunnen denken dat jouw leven zo zou uitpakken.’ Hij keek naar de rij mensen die stonden te wachten om mij ook een hand te kunnen geven en stelde voor een keer samen uit eten te gaan, om bij te praten. We gaven elkaar een welgemeende handdruk en weg was hij.

’s Avonds op bed vroeg ik mij af hoe ik mijn vroegere jeugdvriend de waarheid zou kunnen uitleggen over de onwaarschijnlijke wending die mijn leven had genomen. Hoe kon ik deze gewiekste, cynische zakenman uitleggen dat mijn vijftig jaar lange levensreis zo was verlopen vanwege een serie influisteringen van God? *Onhoorbare* influisteringen nog wel. Dergelijke woorden zouden onze dinerafspraak flink inkorten, vermoedde ik, maar er bestond gewoon geen andere verklaring. Mijn hele reis is gebaseerd op een aantal ongeplande zetjes vanuit de hemel, die mijn levenskoers hebben uitgezet op een wijze die ik nooit had kunnen voorzien.

Ik heb ervoor gekozen om 35 jaar te wachten met het schrijven van een boek over de invloed van Gods influisteringen op mijn leven – ik deinsde ervoor terug omdat ik mij bewust ben van de controverse die dit onderwerp oproept.

Ook vandaag nog, als ik publiekelijk verwijs naar de stille stem van God, kan ik nauwelijks een podium verlaten zonder dat ik er van tien kanten aan word herinnerd dat dat precies is wat moordenaars vaak ter verdediging van hun moorden aanvoeren: ‘God zei dat ik het moest doen.’ Conservatieve christenen twijfelen aan mijn rechtzinnigheid als ik mijn ervaringen met de aanwijzingen van de Heilige Geest beschrijf, en onge-

lovigen lachen in hun vuistje of vertellen aan hun partners dat die Hybels nu écht de weg kwijt is.

Maar ik geloof dat het horen van de zachte fluisterstem van de allesoverstijgende God één van de meest bijzondere privileges van het leven is – en in potentie de meest ingrijpende kracht binnen het christelijk geloof. Wanneer mensen iets van uit de hemel horen, blijven ze zelden dezelfde. Als de soevereine God ervoor kiest om met iemand te communiceren – of die nu acht, achttien of tachtig jaar oud is – dan staat het leven van die persoon volledig op zijn kop. Zonder overdrijving durf ik te beweren dat juist Gods gefluisterde woorden mijn leven hebben gered van saaiheid en zelfvernietiging. Ze hebben mijn levensweg omgeleid, mij gered uit verzoeken, en mij nieuwe kracht gegeven op de momenten dat ik de totale wanhoop nabij was. Zij hebben mij geïnspireerd om mijn leven op volle kracht te leven – vooruit!

Dus, waarom al die moeite om de woorden van de komende hoofdstukken op te schrijven? Omdat ik er vast van overtuigd ben dat God ook tegen jou fluistert. Als jij het volume van de achtergrondmuziek van je leven lager draait en verwachtingsvol gaat luisteren naar die influisteringen van God, dan zal ook jouw wereld volledig veranderen. Laten we beginnen.

BILL HYBELS
South Haven, Michigan
augustus 2009

HOOFDSTUK 1

Een luisterend oor

Ik groeide op in een christelijk gezin en ging als kind naar een christelijke school. Vanzelfsprekend had dat voordelen en nadelen. Als volwassene ben ik zeer dankbaar voor het degelijke, geestelijke fundament dat ik heb meegekregen. Ik heb grote waardering voor de duidelijke pluspunten ervan. Iedere dag, voor de pauze, moesten mijn klasgenoten en ik luisteren naar een verhaal dat onze juf voorlas uit de Bijbel. Hoe beter wij luisterden, hoe sneller zij las – en hoe sneller zij las, hoe eerder wij naar buiten, naar het honkbalveld konden. Dat was mijn voornaamste drijfveer om dagelijks één en al oor te zijn.

Op een dag, toen ik in groep vier zat van die school in Kalamazoo ((Michigan), las mijn juf een verhaal uit het Oude Testament over een man die Eli heette – een oudere tempeldienaar – en een jongen genaamd Samuël, die hij onder zijn hoede had (1 Samuël 3). Op een nacht ligt Samuël in bed als hij denkt dat Eli hem roept. Hij springt uit bed, rent naar Eli's kamer en zegt: 'Hier ben ik. U hebt me toch geroepen?'

Eli kijkt Samuël aan, en de verwarring staat op het gezicht van de oude man te lezen. 'Ik heb je niet geroepen. Ga maar slapen.'

Natuurlijk gehoorzaamt Samuël. Maar even later hoort hij weer zijn naam. 'Samuël!' Samuël staat op en haast zich weer naar Eli en zegt: 'Hier ben ik. U hebt me toch geroepen?'

Weer zegt Eli tegen de jongen dat hij zich vergist. En weer keert Samuël terug naar zijn slaapplek.